

Sygn. akt X Cz 198/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy

Wydział X Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Chajęcka

Sędziowie: SO Anna Staśkiewicz - Bortkiewicz

SO Mirela Tocha – Plata (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. Ł.**

przeciwko **S. Ł.**

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 16 maja 2013 r., wydanego w sprawie o sygn. akt VI RC 389/13 w przedmiocie zabezpieczenia

postanawia:

- zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że udzielić powódce P. Ł. zabezpieczenia roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego S. Ł. do łożenia przez czas trwania procesu na rzecz powódki renty alimentacyjnej w kwocie 650 zł (sześćset pięćdziesiąt złotych) miesięcznie, płatnej z góry do 10-go każdego miesiąca do rąk powódki, począwszy od 6 maja 2013 roku, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;
- oddalić zażalenie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 maja 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy udzielił zabezpieczenia dochodzonego przez powódkę roszczenia o alimenty w ten sposób, że na czas trwania procesu zobowiązał pozwanego do łożenia na jej rzecz kwoty 800 zł miesięcznie, płatnej z góry do 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności każdej z rat poczynając od 6 maja 2013 r., zaś w pozostałym zakresie wniosek oddalił.

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem pozwany i wniósł o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku o udzielnie zabezpieczenia ponad kwotę 450 zł miesięcznie oraz uchylenie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany wskazał, że nie stać go na płacenie alimentów w wysokości 800 zł miesięcznie. Zdaniem pozwanego powódka w żaden sposób nie wykazała wysokości i zasadności dochodzonej przez siebie kwoty powołując się na okoliczności i sytuację majątkową pozwanego odmienną od rzeczywistej.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o oddalenie zażalenia oraz o obciążenie pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu swego stanowiska powódka wskazała, że mieszka wraz z matką, która nie ma obecnie stałego zatrudnienia. Matka powódki do wakacji prowadziła z pozwanym spółkę cywilną, jednakże na skutek działań pozwanego j jego obecnej żony zmuszona była zaprzestać z nim współpracy z tego też powodu nie uzyskuje dochodów. Zdaniem powódki pozwany nie angażuje się z w żaden sposób w jej życie, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa wyłącznie na matce. Ponadto powódka wskazała, że w dacie wniesienia pozwu pozwany posiadał samochód, mieszkanie oraz działki.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Zażalenie uznać należało za częściowo zasadne.

W ocenie Sądu Okręgowego na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do uznania, że wszystkie wydatki przedstawione przez powódkę w zestawieniu znajdującym się na kartach 7-11 należą do usprawiedliwionych. Zwrócić należy uwagę na to, że część wydatków ponoszonych przez P. Ł. została przez nią nieco zawyżona. Brak jest bowiem podstaw do przyjęcia, by koniecznym była wymiana z tak dużą częstotliwością sprzętu RTV, aparatów fotograficznych, aby w mieszkaniu dokonywana była co roku wymiana wyposażenia i sprzętów, a co trzy lata mebli. Za zawyżone uznać należało także wydatki ponoszone na zakup odzieży. Zwłaszcza, że jest ona kupowana w drogich, markowych sklepach. Co prawda powódka kiedy mieszkała wraz z ojcem była przyzwyczajona do życia na wyższym niż przeciętny poziomie, jednak zważyć należy, że obecnie powódka ma 22 lata jest studentką może zatem także podejmować się prac o charakterze dorywczym, co czyni zresztą wielu młodych ludzi w jej wieku, w celu pozyskania dodatkowych środków na swoje utrzymanie. Według twierdzeń skarżącego powódka zresztą wspomnianych prac się podejmuje. Skoro tak, winna chociaż częściowo odciążyć rodziców, a zarobione przez siebie pieniądze przynajmniej częściowo przeznaczać na swoje utrzymanie w tym między innymi na zakup odzieży czy też na rozrywkę, zainteresowania oraz wycieczki. Nie może bowiem dochodzić do takich sytuacji, by pełnoletnie dziecko posiadające własne środki pieniężne oczekiwało od rodziców, że ci ponosić będą wszelkie koszty związane z jej utrzymaniem.

Powódka nie uprawdopodobniła ponadto, by wymagała odbywających się z dużą częstotliwością wizyt u lekarza psychiatry i by związku z tym zmuszona była do ponoszenia na ten cel wydatków rzędu 200 zł miesięcznie. W pozostałym zakresie natomiast Sąd Okręgowy podzielił ustalenia Sądu pierwszej instancji w zakresie dotyczącym usprawiedliwionych kosztów utrzymania powódki i przyjął je za własne.

Odnosząc się do zarzutów skarżącego stwierdzić należy, że na wysokość alimentów nie mogą mieć wpływu obciążające pozwanego zadłużenia bankowe (kredyty, pożyczki). Osoba na której ciąży obowiązek alimentacyjny względem dziecka, w tym pełnoletniego, musi się z tym liczyć przy podejmowaniu decyzji dotyczących zaciągania zobowiązań finansowych. Obowiązek alimentacji dzieci przez rodziców ma swoje źródło w więzi rodzinnej stron i w żadnej mierze nie powinien być uzależniony od stanu stosunków majątkowych wiążących zobowiązanego z osobami trzecimi. Za bezprzedmiotową dla rozstrzygnięcia sprawy uznać należało także podnoszoną przez skarżącego kwestię rozliczeń majątkowych dokonanych z byłą żoną – matką powódki. Wskazane rozliczenia nie mogą mieć bowiem wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego względem dziecka. Ponadto pozwany mając świadomość ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem dziecka powinien czynić starania mające na celu w pierwszej kolejności zaspokojenie potrzeb córki. Ponadto jak wynika z akt sprawy pozwany miał możliwość pozyskania dodatkowych środków między innymi z wynajmu, mieszkania, wydzierżawienia ziemi które z kolei mogły zostać przeznaczone na zaspokojenie potrzeb niesamodzielnej finansowo córki.

Powyższe okoliczności uzasadniały w ocenie Sądu Odwoławczego zmianę postanowienia i w konsekwencji zobowiązanie pozwanego do partycypowania w kosztach utrzymania córki na poziomie 650 zł miesięcznie, a nie jak to przyjął Sąd pierwszej instancji 800 zł. Sąd Okręgowy mając na uwadze wiek powódki fakt, że nie podejmuje się

ona prac o charakterze dorywczym uznał, że kwota 650 zł uzupełniona własnymi środkami jak również środkami przekazanymi przez matkę powódki w pełni zaspokoi jej usprawiedliwione potrzeby.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów skarżącego zawartych w zażaleniu należy wskazać, że w postępowaniu zabezpieczającym Sąd opiera swe rozstrzygnięcie na okolicznościach które nie muszą być udowodnione a jedynie uprawdopodobnione.

W tym miejscu wskazać należy także, że ustalając wysokość alimentów należnych powódce Sąd bierze pod uwagę zarówno usprawiedliwione potrzeby uprawnianego jak i możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego. Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że miesięczne zarobki osiągane przez pozwanego czynią zasadnym obciążenie go kosztami utrzymania dziecka na poziomie 650 zł miesięcznie.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że ustalony w drodze zabezpieczenia obowiązek alimentacyjny na jedynie charakter tymczasowy i to od dalszej inicjatywy dowodowej stron zależeć będzie ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie. Dopiero bowiem na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd będzie w stanie ustalić zarówno usprawiedliwione potrzeby powódki jak również sytuację majątkową pozwanego.

Odnosząc się do zarzutu w zakresie nadania postanowieniu w przedmiocie zabezpieczenia klauzuli wykonalności stwierdzić należy, że co prawda Sąd nie jest władny wszcząć z urzędu żadnej sprawy rozpoznawanej w trybie procesowym, ale pomimo to, na podstawie przepisów szczególnych, sąd nada z urzędu klauzulę wykonalności wyrokowi zasądzającemu alimenty (art. 1082) w zakresie, w jakim orzeczenie to jest natychmiast wykonalne (zob. art. 333 § 1 pkt 1). Jeżeli w postępowaniu wszczętym z urzędu zapada orzeczenie, które może stanowić tytuł egzekucyjny, to jeżeli jest ono natychmiast wykonalne, sąd nada mu klauzulę wykonalności wraz z wydaniem orzeczenia; w przeciwnym razie klauzula może być nadana dopiero po uprawomocnieniu się orzeczenia.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie we wskazanym w sentencji zakresie oraz na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie w pozostałej części.